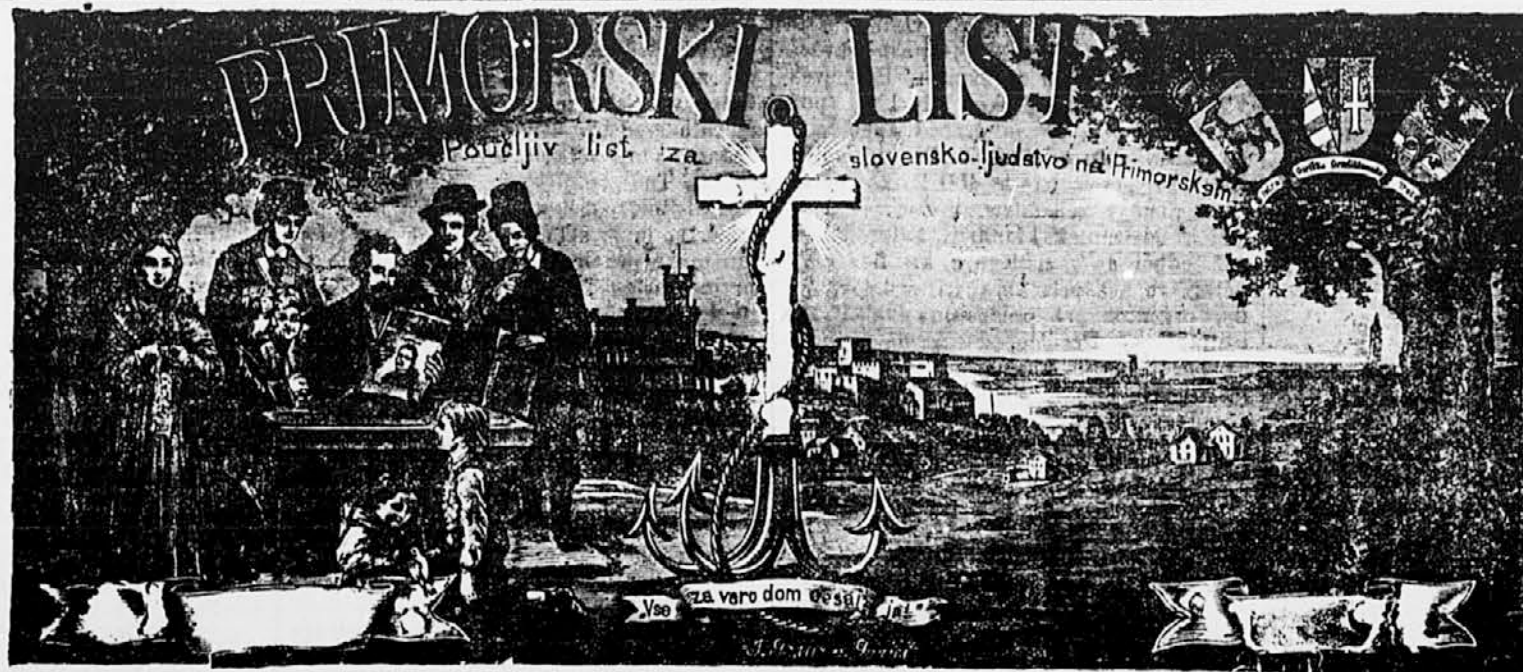

Izhaja vsak četrtek ob 10. uri dopoldne. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni. Za manj premožne za celo leto 3 krone, za pol leta K 1-50. Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 K.

Rokopise sprejema "Narodna Tiskarna" v Gorici, ulica Veturini št. 9.

Naročnino in raznana s prejema upravništvo, Gorica, Semeniška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Nunski ulici, na Josip Verdijevem tekalšču nasproti mestnem vrtu, pri Vaclavu Baumgartl v Korenjski ulici in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14. po 8 vin.

Oglasi in poslanice se računajo po petih vrstah in sicer: če se tiska enkrat 14 v., dvakrat 12 v., trikrat 10 v. Večkrat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna Tiskarna“ (odgov. L. Lukežič) v Gorici.

Vabilo.

Podpisani vabim p. n. slovenske katehete goriške nadškofije na sestanek, ki bo dne 28. februarja 1907 v prostorih „Goriške zveze“ v Gorici v ulici Veturini št. 9 ob 10. uri predp. Na dnevnem redu bo pretresovanje pravil „Društva slovenskih katehetov“, ki bo imelo sedež v Ljubljani. Ker bo društvu namen pospeševati katehetsko izobrazbo. skrbeti za versko-nravno vzgojo mladine, pa tudi potezati se za stanovske zadeve veroučiteljev, upam, da se udeleže p. n. slovenski katehete tega sestanka v obilnem številu.

V Gorici, dne 16. februarja 1907.
Dr. Andrej Pavlica.

Priporočilo višjega pastirja.

Z velikim veseljem pozdravljam ustanovitev »Društva slovenskih katehetov«, ki ima namen pospeševati katehetsko izobrazbo svojih članov, skrbeti za toli potrebno versko-nravno vzgojo slovenske mladine po načelih naše sv. vere, pa tudi potezati se za stanovske zadeve veroučiteljev ter vabim katehete in duhovnike goriške nadškofije, da v obilnem številu pristopijo temu prepotrebni društvu, kateremu želim najboljši uspeh in blagoslov božji.

V Gorici, dne 18. febr. 1907.
† Frančišek Borgia,
knez in nadškof goriški.

Pastirski list

našega prevzvišenega knezonadškofa.

(Dalje.)

Katoliška cerkev se ne bori zoper ljudstvo ampak za ljudstvo, za njega častno in večno srečo. Ali se ni ravno papež Leon XIII. potegnil v svoji znani okrožnici za vboje delavce, dvignivši njih potrtega duha tje gori proti nebeški domščiji, učed jih potrpežljivosti, pokorščine, zmernosti in varčnosti in spominjaje delodajavce in bogatine na njih dolžnosti do delavcev? In celi svet se je zavzel, ko je slišal ta mili glas iz ust sv. Očeta, ki je res pravi oče trpinov-delavcev, ter je začel po njegovih naukih ustanavljati posojilnice, zavarovalnice, izobraževalna in strokovna društva, podporna društva, hiše za delavce in obnemogle itd.

Po tem takem se kat. cerkev bojuje le za to, da pride k nam Božje kraljestvo s svojimi resnicami in milostmi, da postanejo ljudje čedalje boljše, popolnejši, zadovoljnejši in srečnejši. Ona ne preganja dobrega, ampak laž, greh, brezverstvo, nernavnost, nevednost in nasilje.

Sovražniki sv. kat. cerkve se tudi v Avstriji vedno bolj zblizujejo in med seboj bratijo, dasi so različne narodnosti in vere, in morda celo osebni sovražniki, kakor Pilat in Herodež. Narodnostno načelo že pojema, prevladuje pa socialno in versko vprašanje. Verski boj se vedno bolj bliža. Naravno je, da se moramo za ta odločilni boj pripravljati in za svojo dolžnost si štejemo nasvetovati Vam primerna sredstva.

Najprej je treba, da se ne zbegamo, ampak ostanemo kolikor mogoče mirni,

zaupajoči na Boga, zakaj nervozen vojak ne zadene sovražnika. Varujmo se pri bojevanju vsakega sovraštva do nasprotnika, skazujmo mu temveč svojo ljubezen. Zakaj mi se ne bojujemo zoper osebe, ampak zoper slabo stvar, zoper slaba načela. Saj tudi Kristus ni bil sovražnik svojih nasprotnikov, ampak pravi njih prijatelj, želeč jih sprebrniti in poboljšati. Saj so tudi naši nasprotniki naši bratje po rodu in veri, saj je večina njih zapeljana po slabih časopisih in knjigah, ali pa nahujšana po brezvestnih hujskadih. Molimo zanje rekoč: Bog odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo! Dokler človek živi, ima še vedno čas, da se spreobrne, in zgodovina uči, da marsikateri, ki je bil prej Savel, je postal Pavel.

Dandanes ko so marsikateri ljudje tako trdovratni in zgrizeni, odpraviš pri njih več z ljubeznijo in potrpljenjem, kakor s prigovarjanjem in svarenjem.

Varovali se je pa zagrizenih, nepoboljšljivih krivovercev in skvarjenih pohujševalcev, kakor nas uči sv. Pavel rekoč: Krivoverca po enem in drugem opominu se ogni.

Med te zapeljivce štejem tudi brezverske časnike in knjige, ki pišejo zoper sv. katoliško cerkev in njene nauke, smešijo njene zapovedi naredbe, posebno pa duhovnike, škofe in celo papeža! Da bi vsaj resnico pisali, ali poslušujejo se zavijanj, pretvarjanj, sumničenj, obrekovanj in laži, da jim ne prideš tako lahko do živga. Ti listi dobro vedo, da je treba razločevati osebe od stvari in da zaradi enega se ne sme vseh obsojati, ali njim je samo do tega, da posredno po duhovnikih udarijo tudi po sv. veri ter da ljudstvo začne zgubljati pravo vero in se pokvari. Skvarjeni človek pa

je za vse slabo sposoben, samo za dobro ne. Zlorabili ga bodo potem za svoje sebične namene. Ali veste, kako je postal marsikateri krivoverec? Bral je slabe knjige drugih krivovercev ter s tem zgubil milost sv. vere. Ko je bil pokvarjen, je potem še druge ljudi za seboj potegnil v propad. Brezveraki časniki in knjige ubijejo človeka na razumu, nemoralne pa ga pohujšajo na njegovi volji. Pohujšljive povesti in romani, nespodobne slike in razglednice (podobe) podajajo današnji mladini strup v pozlačeni posodi, in ta strup se pije pohlepno, tako da jo vpijan in ji vzbudi najnižje živinske strasti.

Kako velik greh je pohujšanje, ste večkrat slišali iz sv. evangelija (Mat. 18, 6). Kristus naš bodoči sodnik pravi na drugem mestu svetega pisma, da bodo sodnji dan pobrali angeli vsa pohujšanja iz njegovega kraljestva, t. j. pohujševalce in da jih bodo vrgli v ognjeno peč, kjer bo jok in skripanje z zobmi. (Mat. 13, 41).

In vendar kako malo pazijo stariši in vzgojevalci na slabe knjige in časnike! Če počli glas, da se je doli na jugu pokazala živinska kuga, kako hitro zaprejo oblasti mejo, dajo najstrožje zapovedi in obrambe ter kaznujejo najmanjše njene prestopke — a za dušno kugo slabega berila nemajo stariši in vzgojevalci skoro nobene prepovedi.

Katoličani pustijo, da jim brezverski ali drugoverski časnikarji sramotijo njih lastno mater sv. katoliško cerkev in jih zato še plačujejo s tem, da naročajo njih liste. Z lastnim denarjem podpirati pohujšanje in boj zoper katoliško cerkev, to je za katoličane največja sramota. Še večja sramota pa je, da se te sramote niti ne zavedajo! Katoličani odprite vendar enkrat oči! (Dalje prih.)

LISTEK. Za ciljem.

Di.
(Dalje.)

Kar naenkrat začuje ropot v materini sobi. Skoči od klečalnika ter pogleda v materino sobo. Obupen krik se jej izvije iz prsi: „Mama!“ in plane kot razjarjena levica, kateri hočejo odnesti mladiče, na mater, ki je ležala v krvi in nezavesti na tleh.

„Oče, oče! na pomoč!“ kliče uboga deklica kleče ob materinem truplu — in črna noč nezavesti objame tudi njo. Oče je delal v svoji uradni sobi. Začuvši klic, plane hitro na noge in skoči v sobo. Tužen prizor! Soproga bruha kri in leži na tleh v popolni nezavesti. Ljudmila se ne zaveda...

Človeška pomoč je tu nemogoča, iskati je treba nadnaravne. In gospod učitelj ni zgubil samozavesti. Spoznal je nevarni položaj... Takoj pokliče gosp. župnika. Med tem mu je prišla blaga soseda na pomoč, da so spravili bolnico v posteljo in pripravili vse potrebno za Gospodov prihod.

Župnik pride in previdi umirajočo Mimico z svetstvi za umirajočo. Kmalu na to jej nekoliko odleže. Zaspil.

Župnik tolaži gosp. učitelja, sklicuje se na božjo voljo, miri, hrabri; toda žalost je legla na učiteljevo srce.

Medtem se je Ljudmila zavedla. Prvo vprašanje jej je bilo: kje je mama?

Niso jej skrivali resničnega položaja mame. Ljudmila se je čutila primorano takoj iti pogledat. In vzrši prebledelo, upadlo lice bolne matere, začela je znova ihteti in liti solze; ostala je pri materi in ni se več ganila od materine postelje. Stregla in pomagala jej je v čemur in kjer je le mogla. Da, celo zelje jej je čitala raz izmučenega obraza ter jej ustregla, da je bilo le mogoče.

Toda žalost, solze, skrbi in ponočno bednje je jelo tudi Ljudmili ubijati življenske moči. Ali kaj za to! Ni marala za lastno življenje, rada bi jo žrtvovala sama, da bi mater rešila.

Toda človek obrača, Bog pa obrne.

Bilo je v soboto večer pred praznikom Velike Gospe. Solnce je ravno zahajalo. Zadnje svoje žarke je še razlivalo po vasi ter se poslavljalo od svojih znancev. Solčni žarek se prikrače tudi v Mimičevo sobo ter jej poboža uvelo brezkrvno lice. Neka tajna radost se razljuje po bolničnem licu in kakor bi slutila, da je zadnji ta žarek, ki je tako ljubko in prijateljski obseva, se obrne z težavo proti Ljudmili in reče:

„Glej, solnce zahaja. Njegov zadnji žarek se poslavlja tudi od mene. No, nič ne de. Čaka me tam solnce, ki nikdar ne zaide.“

Teško je govorila, glas jej je pojemal. —

Spet izpregovori z veliko težavo in reče:

„Ljudmila, bodi dobra... pobožna?“
„Molite“... reče vse zbranim...
„Z Bogom!“... In ni jo bilo več med živimi.

V.

Žalost in otožnost se je vdomačila pri učiteljevih. Ni bilo več onega zadovoljnega veselja kakor prej; neka puščoba in mrtvilo je zavladalo v prej tako srečni družini. Učiteljevo lice se je postaralo po smrti soproge za nekaj let, dasi je preteklo jedva par tednov. Na obraz mu je utisnila Mimičina smrt pečat težke boli, a čelo mu je zgubančila v temne gube. Toda z moškim ponosom je skrivaj težko rano pred svetom, ki ne zna ceniti velikosti takega udarca, a najbolj pa pred Ljudmilo.

Ne tako Ljudmila. Po materini smrti je videla v hiši samo praznoto; kamorkoli je pogledala, vse jo je spominjalo vročega materinega pogleda, česarkoli se je dotaknila, čutila je še gorkoto ljubeznive materine roke. Tugova in vzdihovala je po izgubljeni materi, iskala povsodi, ... ali zaman. Njeno telo trohni v črni zemlji, duša pa živa zaslužno plačilo.

Cas pravijo, je najboljši zdravnik. V koliko je opravičen ta izrek, naj sodijo drugi, toda le toliko rečem, da so rane, ki jih izleči edino-le smrt.

Ljudmila je hodila vsaki dan na materin grob, ako je le vreme dopuščalo.

Tam je molila, tam vzdihovala in pretakala solze. Njeno mehko, srce ki je bilo tako tesno z zvezano z materinim, se ni moglo vživeti v nena-domestno zgubo. Zelela je samo nekaj, da bi se čim prej združila z njo in se nikdar več ločila...

Ko se je tedaj nekoč taka vračala raz materin grob, jo vstavi gosp. župnik in naroči, naj bi prišel njen oče k njemu radi nekega opravila.

Ljudmila najde očeta doma. Naznani mu željo g. župnika ter se odpravi po svojem delu.

Oče oddide. Ljudmila vstane sama. Tu se je pa le redko zgodilo, ker je bil oče po materini smrti skoraj vedno doma.

Sama je ostala. Delo jej ne gre od rok. Česar se loti ne posreči se jej, kakor bi sama hotela. Tedaj pusti delo ter gre zamišljeno v svojo sobico. Tožna osamelost se je loti. Misli se ji vrte in beže po glavi, kakor bi drvila in šumela nevihta po mogočnem gozdu. In pre-mišljeva dogodek preteklih dni, malo, da se jej ne stemni pred očmi. Žalost in globoka bridkost prešineta njeno kot vosek mehko srce, ko se spomni onih nepozabnih, srečnih dni, ko je mati še živela, njenih lepih naukov, njene skrbne roke, njene vroče ljubezni...

(Konec pride.)

Goriški deželni zbor.

V pondeljek se je po dolgem času zopet sešel goriški deželni zbor v prvi vrsti, da reši dva važna zakonska načrta, zdravstveni in stabani. — Ob 10h je bila v stolnici slovesna sv. maša, ki jo je opravil mil. g. stolni prošt. Prisostvoval je premil. knez nadškof dr. Sedej, okr. glavar grof Attems, skoro vsi slovenski poslanci in več laških.

Prva seja.

Sejo je otvoril ob 1/12 dež. glavar dr. Pajer. Od slovenskih poslancev je manjkal dr. Tuma.

Dr. Pajer pozdravi poslance ter povdarja, da ima deželni zbor v tem zasedanju rešiti več važnih gospodarskih zakonskih načrtov. Slovensko je pozdravil slovenske člane deželnega zbora ter izražal veselje, da so prišli tudi slovenski poslanci, da sodelujejo pri rešitvi toliko važnih gospodarskih zakonov. Po izkušnjah iz prejšnjih let lahko tudi sedaj pričakujemo najlepšega uspeha. — Nato zopet v italijanskem jeziku omenja splošne volilne pravice, s katero je odstranjena zapreka, naperjena proti pravičnosti in osvobojenju vseh slojev. — Nadalje se spominja smrti nadvojvode Otona ter k sklepu pozove poslance naj trikrat zakličejo cesarju „Evviva“. Slovenski poslanci so zaklicali „Živijo!“

Ko je dež. glavar predstavil in pozdravil okr. glavarja grofa Attemsa, je pozdravil prevzr. knez nadškofa, nakar je knez nadškof storil prisego v slovenskem jeziku.

Grč Attems kot zastopnik vlade pozdravi deželni zbor v obeh deželnih jezikih ter povdarja, da ima deželni zbor rešiti važni stavbi in zdravstveni zakon. — Izraža trdno prepričanje, da bo deželni zbor dobro deloval.

Nato naznani dež. glavar prihodnjo sejo za popoldne ob 5h. Ko se prečita dnevni red druge seje, dež. glavar zaključil prvo sejo.

Druga seja.

Popoldne ob 5 1/4 je bila druga deželnozborska seja, navzoči so bili vsi poslanci razun dr. Tume.

Deželni glavar se je v začetku seje v lepih besedah spominjal umrlega dr. Abrama, ki je bil 38 let član dež. zbora. Naglašal je posebno pokojnikov zlati značaj in pa ljubezen do naše dežele in njegov koncilijantni temperament. Pozval je poslance, da vstanejo s svojih sedežev ter pripomnil, da se to zabilježi v zapisniku.

Dež. glavar je naznanil dež. zboru, da poljedelsko ministerstvo ni ugodilo prošnji dež. zbora glede letne podpore k deželnemu melioracijskemu zalogu, ki bi se imel ustanoviti vsled sklepa dež. zbora z dne 24. nov. 1905. Nadalje je naznanil tudi, da je došel od tržaškega namestništva dež. odboru dopis, naj bi tudi ta odposlal zastopnike h kongresu za varstvo zanemarjene mladine, ki se bo letos vršil na Dunaju. Naznanil je slednjič, da so poslanci dr. Egger in tovariši vložili interpelacijo, ki se bo prečitala na koncu seje.

V odseke so bili per acclamationem 1) v finančni odsek: Predsednik dr. Verze gnassi, člani: Berbuč, Bolko, Jakončič, conte Panigai, Holzer, Naglas. 2) Peticijski odsek: Predsednik: dr. Gregorčič; člani: Klančič, Lapanja, Štrekelj, Bombig, Faidutti, Holzer. 3) Pravni odsek: Predsednik: dr. Egger; člani: dr. Gregorčič, Grča, dr. Treo, dr. Marani, dr. Verze gnassi, Bombig. 4) Tehnično-gospodarski: Predsednik: Holzer; člani: Klančič, Štrekelj, Lapanja, conte Valentini, dr. Verze gnassi, conte Panigai. 5) Šolski odsek: Predsednik: prof. Berbuč; člani: dr. Gregorčič, Grča, dr. Egger, Falconer. 6) Železniški odsek: Predsednik prof. Berbuč; člani: Jakončič, dr. Treo, Holzer, dr. Marani.

Zakonski načrt, zadevajoč zatiranje poljskih miši, katerega je deželni zbor že dvakrat sklenil, a ni dobil sankcije, je bil s spremembami, predlaganimi od vlade, sprejet v vseh treh branjih brez debate. — Zakonski načrt, s katerim s spremene §§ 29, 33, 35 in 37 občinskega volilnega reda, se je izročil pravnemu odseku. — Zakonski načrt o uredbi zdravstvene službe se je izročil pravnemu odseku.

Potrđil se je odborov sklep, s katerim se je podeli občini Gradišče prispevek 200 K za brambena dela ob Soči.

— Predlog, da se dovoli 2000 K za popravilo zvonika in bazilike v Ogleju, se je na predlog dr. Faiduttija izročil pravnemu in finančnemu odseku. — Prispevek v znesku 7600 za prekop ob Irilji pod izlivom Verse se je izročil tehnično-gospodarskemu odseku. — Dovolil se je stalni prispevek letnih 400 K za potovalni pouk v košarstvu na Žagi. — Odboril se je izdatek 14.000 K, katere je dal dež. odbor na razpolago c. kr. fin. ravnateljstvu kot priznanje za sodelovanje fin. organov pri pobiranju doklad na užitino. — Predlog, da se da deželni prispevek letnih 4500 K za caplenje koz in nagrada 300 K dvema zdravnikoma, se odkáže fin. odseku. — Predlog deželnega odbora, o katerem je poročal prof. Berbuč, da se dovoli prispevek 700 K v svrhu izdelanja splošnega načrta za preskrbitev Krasa s pitno vodo, se odkáže tehnično-gospodarskemu odseku.

Nato so se konstituirali odseki.

Dr. Egger je prečital interpelacijo na notranjega ministra, zakaj ni zadobil najvišjega potrjenja zakonski načrt glede zatiranja pelagre, ki ga je sklenil dež. zbor dne 24. nov. 1904 in sicer nespremenjenega kakor ga je vlada sama predložila.

Nato je bila seja zaključena. Prihodnja seja je napovedana za sredo ob 5. uri pop.

Tretja seja

dež. zbora je bila sinoči. Na dnevnem redu so bili razni gospodarski predlogi, o katerih pa poročamo v prihodnji števec.

Za brisko železnico.

V nedeljo popoldne se je v šolskem poslopu v Šmartnem pri Kojskem vršil pomemben shod briskih županov in podžupanov za brisko železnico. Udeležili so se ga župani in podžupani vseh občin. Bila je zastopana po svojem podžupanu tudi občina Kormin, Shoda so se udeležili tudi deželni poslanci dr. Gregorčič, prof. Berbuč, Klančič, Jakončič. Otvoril je shod kojski župan gospod Obljubek s pozdravom na vse navzoče. Za predsednika shoda je bil izvoljen g. Jakončič za zapisnikarja g. Lenardič.

G. Jakončič se zahvali za izvolitev ter povdarja važnost železnice za Brda. — Pismeno izjavo je poslal dež. poslanec Grča ter želel shodu obilo uspeha. Tudi korminski župan baron Locatelli in dr. Treo sta pismeno pozdravila shod. — Nato je govoril g. Obljubek, ki je dejal, da za Brda država in dežela premalo stori, nakar so bile sprejete sledeče resolucije.

1.) Vsi briski župani in podžupani zbrani na shodu v Šmartnem dne 17. februarja 1907 odločno zahtevajo od deželnega zbora, da pri prvem letošnjem zasedanju vkrene vse potrebno, da se čim prej zagotovi železniška zveza med Gorico in Korminom čez Brda. To naše vprašanje naj se tudi takoj predlaga pri prvem zasedanju državnega zbora in gospoke zbornice.

2.) Vsi briski župani in podžupani zbrani na shodu v Šmartnem dne 17. februarja 1907 odločno zahtevajo od gg. deželnih in državnih poslancev, naj se res oni živo zanimajo za zapuščena Brda, ter jih resno upoštevajo in dejanski podpirajo pri prvem letošnjem zasedanju deželnega in državnega zbora našo akcijo.

3.) Vsi briski župani in podžupani zbrani na shodu v Šmartnem dne 17. februarja 1907 odločno zahtevajo od gg. deželnih in državnih poslancev, naj oni uporabijo vse sile in moči, da nam pridobijo pri prvem letošnjem zasedanju deželnega zbora iz skupne blagajne primerno vsoto za proučevanje in merjenje naše briske železnice.

Vse resolucije so bile sprejete brez ugovora.

Nato dobi besedo dež. poslanec dr. Gregorčič, ki z veseljem pozdravlja shod. Za brisko železnico se morajo zanimati vsi, ki imajo srce za brisko ljudstvo. Resolucije naj se ne izročijo le poslancem, to bi bilo premalo. Odbor, ki bo vodil celo akcijo, mora skrbeti, da bo zadeva prišla pred deželni in državni zbor, bodisi v obliki peticije, predloga ali interpelacije. Shod lepo kaže, kako se briski župani brigajo za svoja Brda. Iz vseh občin so prišli zastopniki. Ako bodo Brda vedno tako enotno nastopala, jih bodo morale oblasti upoštevati. Zanimanja in brige za Brda tudi doslej ni

manjkalo in se je za nje marsikaj storilo. Stvar poslancev bo, da se bojo v prihodnje še v večji meri brigali za briske zadeve. Briska železnica je le ona točka v brislih zahtevah. Kar se tiče prometnih sredstev, Brda napredujejo, posebno zadnja leta; a treba je še mnogo storiti. Tudi bolniški stroški silno tarejo vse občine, posebno briske. Po novi postavi, ki jo je sklenil drž. zbor glede domovinske pravice po 10 letih, se je to breme malce olajšalo. A treba je včasih iti do najvišjega sodišča, da se prisilijo mesta, posebno Trst in Gorica, da dajo priseljencem v svoji občini domovinsko pravico po 10 letnem bivanju.

Tudi je doba 10 let predolga in postava naj bi se spremenila v tem smislu, da naj zadostuje manj ko 10 let. Upati je, da bo prihodnji državni zbor bolj skrbel za ljudske koristi. Prihodnji poslanci bodo voljeni po volji ljudstva in bodo tudi sklepali po volji ljudstva.

Država bo morala več prispevati za povzdigo vinoreje. Saj podpira tudi druge stanove, zakaj ne bi posestnika. Nadalje trpe Brda valed ponarejenega vina. — Zadnji državni zbor je tudi v tem oziru odpomogel, ko je sklenil ostro postaviti proti ponarejenim vinom. — Pred časom je vlada prepovedala kuhati figovo žganje, s čemur je občutno zadela ravno Brda; a bili so ravno poslanci „Slovenske zveze“, ki so pripravili vlado do tega, da je preklicala svojo prepoved.

Odpravilo se je še več drugih reči, ki so bile v škodo vinogradnikom. Kakor so se Brici zbrali, da zahtevajo železnico, tako je treba nastopiti tudi za druge zahteve. Pozdravlja shod in se ga veseli, ker ravno ta shod dokazuje, da se brisko ljudstvo zaveda. Želi shodu najboljšega uspeha! (Veliko odobravanje. Živijo klici.)

Nato se je volil odbor, ki bo vodil celo akcijo. V odboru bodo župani vseh brislih občin, kateremu se je pritegnil tudi dež. poslanec Jakončič. Odbor se bo po potrebi še izpopolnil. Ko je izražal nekatere želje župan iz Dolnj, Budigoi, je izpregovoril še predsednik Jakončič, ki je naglašal, da so ga kot briskega posl. krepko in odločno podpirali v deželnem zboru navzoči poslanci gg. dr. Gregorčič, Berbuč in Klančič. Za to se jim iz srca zahvaljuje ter upa, da bodo še v prihodnje tako delovali za Brice. (Veliko odobravanje). S tem je bil shod končan. Po shodu se je odbor sestavil sledeče: Predsednik je župan Obljubek, podpr. župan Budigoi in zapisnikar Lenardič.

Dopisi.

Izpod Čavna. — (Novi nadzornik v naših cerkvah). — Gabršček v „Soči“ nadzoruje duhovnike po cerkvah. V št. 17. precenjuje kar dve pridigi izpod Čavna. Posebno ga sežečejo po ušesih pridige šempaskega g. kaplana. Ni mu prav, da je isti omenjal boje proti cerkvi na Francoskem. Ni mu prav, da se domače liberalce primerja s francoskimi; in vendar ves svet ve, da liberalci in brezverci so si povsod enaki. Njih program je, mahati po duhovnikih in ljudi odvrčati od vere! To kar je Gabršček v „Soči“ že sam tolikokrat naglašal, to kar načrt programa narodno-napredne stranke na Goriškem pod točko 5. in 6. — seveda nekoliko zagnjeno — pa vendar jasno povdarja, to hoče v imenovanem dopisu zatajiti ter se postavlja za nadzornika pridig in naukov. S tim pa ni mahnil samo po g. kaplanu, ampak tudi po našem nadškofu, kateri v letošnjem pastirskem listu opozarja na zlobne namene naših liberalcev, ki tudi v Avstriji že nastopajo po francoskem zgledu. Uredništvo pa prav modro dostavlja: „na ta dopis opozarjamo kn. nadškof. ordinarijat!“ Torej istega pozivlja nastopati proti duhovščini, ko uči isto, kar pastirski list! Dopisnik podtika g. kaplanu zmerjanje s svinjami in barabami, kar pa je le laž in zavijanje! Če ga pa boli očitanje in se huđuje nad tem, da se nekateri ljudje sami hočejo poživiniti, ker uče, da izvirajo iz opie in so nekateri res kot živali, naj pa dopisnik obrne hrbet taki stranki in potem ga enaki govori ne bodo zadeli.

V istem listu obravnava tudi pridigo iz Oseka! G. vikarja naravnost dolži laži, ker je po navodilu pastirskega lista nekoliko pojasnil namene vseh in tudi naših liberalcev. Povsod je znano, da kakor vsi liberalci, tako tudi Gabršček s svojo „Sočo“ preganja križ in vero iz šole, kakor je na shodu zaupnikov dne 24. jan. t. l. jasno in glasno izrekel! Ni mu prav, da duhovnik te nakane liberalcev ljudstvu pojasni! Vse to seveda

dela s prozornim namenom, da bi vernemu ljudstvu prikrival konečne svoje namene. Pravo zato je dolžnost duhovnikov, da konečne namene liberalcev odkrivajo in jih tudi ljudstvu pojasne in jih svare pred njimi! Poročevalec „Sočin“ zaupnik je slišal le pridigo o liberalstvu ter se nad tem zgraža! Seveda on prihaja v cerkev le zato, da lovi posamezne besede, nad katerimi se spodtaka ter jih prenaša v Gabrščekovo tiskarno! Nima časa in še manj volje poslušati resnih naukov — tudi boje besede! Poročevalec naj le pridno zahaja v cerkev in naj se ustavlja pred cerkvenimi vrati, ter naj nateguje svoja ušesa tudi pri tistih naukih, ki mu ne ugajajo, drugače mu jih lahko kdo drugi nategne!

Osek. — Naprednjaki, ako ne lažejo ter ne delajo sovraštva in prepira, ne morejo živeti. Tako n. pr. napadajo našega č. g. vikarja. Marsikomu je znano, da je naš č. g. vikar pri vseh svojih duhovljanih čislanih in spoštovan. Enkrat, dvakrat si človek potolaži jezo, a ker le noče biti konec temu grdemu obrekovanju, sem prišeljen poslužiti se javnosti.

Zadnja številka „Primorca“ udrha po č. g. vikarju, radi neke pridige o vešah. Res je govoril, da so liberalci podobni vešam, ki zapeljujejo ljudi. Jaz pa vprašam „Primorčevega“ dopisnika ali ni to res? V Oseku poznam moža, naprednjaka, čegar ime za danes zamolčim, ki lovi v svoje mreže vsakogar, ki mu le diši, da je „Primorčev“ prijatelj. Ali torej ni on tista veša, katera ljudi zapeljuje. Našega č. g. vikarja naj pusti „Primorec“ pri miru, ker on je vgleđen duhovnik ter časti in hvale vreden. Znamenje liberalcev je pa to, da bi oni radi zamenili sovraštvo med č. g. vikarjem ter njegovimi verniki, kar se pa menda ne zgodi nikoli radi naprednjakov.

Povsod se že dobi kakega dobrega človeka in tudi med duhovniki bi že eden moral biti dober; pa liberalcem ni nobeden. Čudno! Oai so takega mnenja, da z duhovniki, bodisi dobrimi ali slabimi, proč s njimi! Pa pravijo, da niso proti veri! Oseščani, pozor pred takimi ljudmi! Mladencič.

Iz Dornberga. — Mislili smo, da bo v naši vasi enkrat mir, in da se bodo naši liberalci kaj poboljšali, a žalibog, ti liberalčki postajajo vedno bolj surovi in predrzni. Posebno se odlikuje v tej bendi učitelj Bric, po domače Pepo Špelin. Ta zna blatiti in črniti duhovščino. Seveda duhovni ne vedo, kar se je on naučil v 4 letih v Kopru.

V nedeljo 10. febr. je imelo društvo „Naprej“ „peklenščkov ples“, in temu društvu predseduje g. Bric Špelin. Bili so na plesu seveda hudiči in zlodji, kar je bilo v peklu prostih. Zvečer pa so prišle maske, ki so bile obležene podobno nuanam. Kaj mislite kedo so bile te?

Na ta veliki ples je g. Bric prignal iz Rihemberga nekaj liberalne fakinaže, z namenom da potolčejo doraberške klerikalce. In res so se ti fantalini predznili nas zmerjati s klerikalci, farškimi podrepniki itd.; pa to ni bilo še zadosti, začeli so tudi topsti s poleni naše može in fante, ki so ob strani mirno gledali. A slabo so naleteli! Naši so jim pošteno posvetili in so jih zapodili v Rihenberg.

Tako vidiš, g. Bric, v Dornbergu boš malo žel, če tudi vseješ ves tvoj liberalni smrad. In v Rihenbergu najbrže tudi ne bo posebnega uspeha. Treba ti bo iti v Afriko k svojim opicam. Ti prebrisana glavica, povej s čigavim denarjem si prišel do tega, kar si? Ali ne s „farškimi“, kakor ga ti imenuješ? Vedi, da ti je poverjena le šola in družega nič! Ti, ki si na shodu kričal: „Kanceliparagraf!“ Ali ne veš, da si ti bolj potreben takih paragrafov, nego kdor si bodi.

Znanec.

Iz Saksida pri Dornbergu. — Naj sporočam v kako slabem stanju se nahaja naša vas radi slabe poti proti Žaloščam. Jarki so polni blata, da se voda nemore odtekati. Kadar je dež, teče voda po celi poti, vsled česar imamo tako blato, da ni mogoče iti tod ne z vozom, ne peš. Kadar je mraz, je zopet led na potu. Tod teče tudi mal potok, ki pa ob dežju tako naraste, da ni mogoče čez. Ko je bila zadnja železniška komisija, je obljubila 100 kron našemu županstvu za mostič. Sedaj nevedno, kako je s stvarjo. Prosimo, naj se enkrat uredi stvar, ki je za nas silno neprijetna!

Z Brij. — Ker smo se v obilnem številu udeležili iz naše občine zaupnega shoda, ki ga je priredila „Sloga“ v Gorici dne 31. januarja t. l. se naši nasprotniki kar penijo od jeze. Videli so, da

nas je bilo 20, oni pa samo trije na njihovem zaupnem shodu. Stem si tudi pri nas hladijo svoje razrušene možgane, pravijo, češ da smo bili ljudje „nižje vrste“, namreč bolj ubogi. Dobro si zapomnite, vi „visoke vrste“, vi učenjaki, da vaše „omikane“ stranke jih je pri nas zelo malo, z vso težavo jih ne spravite skupaj 15. Le še bolj se jezite in škripajte z zobmi. Vendar nič ne opravite. Brezverovc nočemo pri nas. Vaš general pa se zo časa prihodnjih državnozborskih volitev lahko z vami vred skriva v medvedovo luknjo, da boste lože prespali svoje osodne dneve. Tako naj se v vsaki občini preštejejo „prve vrste“ ljudje, potem bo konec liberalizma.

Temnica. — Silna burja je razsajala pri nas predzadnji teden, opoko je metalo s streh. Mraza je bilo 2° R pod ničlo. Zemlja je bila zmraznjena 30—50 cm globoko, vsled česar je bilo nemogoče vsako delo na polju. Pot od Škrbine skozi Lipo, Temnico do Kostanjevice je bila popolnoma ledena.

Dne 5. t. m. so peljali v tržaško bolnišnico 12 letnega dečka Henrika Rogelja iz Temnice 45. Pred 3 tedni ga je vgriznil v nogo velik pes bogatega posestnika. Ker se je rana začela gnojiti, so ga poslali v bolnišnico.

Politični pregled.

Osredotočenje naših vojaških sil ob italijanski meji.

V Gorico pride kakor smo že poročali poveljstvo 56. infanterijske brigade in brambovski pehotni polk št. 27 iz Ljubljane. Posadki dobiva v kratkem tudi Kobarid in Breginj. Če vzamemo v poštev, da je vojaštvo nastanjeno že v Tolminu, Kanalu, Trzihu in Červinjanu, je zavarovana že cela soška dolina. Baje se zgradi v Brdih na sv. Genderci trdnjava. Ta koncentracija je potrebna zaradi tega, ker Italija vedno bolj pomnožuje svoje obmejne alpinske čete. Še sedaj ni doseženo ravnotežje med našo in italijansko močjo na meji. Izvršilo se je pa to sledeče: VI. armadni zbor v Bologni je izpremenjen v obmejni zbor, alpinske bataljone v Borgo san Dalmazzo, Pinerolo in Aosta ob francoski meji so premestili na avstrijsko, lansko leto so pa premestili na našo mejo celi I. alpski polk, ki je preje bil v garniziji v Mondoviju nasproti Francoski. Sedaj stoji 36 avstrijskim obmejnim stotnijam nasproti 54 italijanskih alpskih stotnij vrh tega pa je vsaka italijanska stotnija za 35 mož in 5 mul močnejša kot naša.

Darovi.

Za „Slovensko sirotišče“: P. n. gg. Solkanka 1 K, N. N. 1 K, Tomaž Fon 50 v, Anton Peršič 40 v, Franc Marinčič, župnik 2 K, Franc Novič 40 v, Ivan Leben, kurat 5 K, Jakob Ivančič Selce 6, 3 K, Marija Anžin 50 v. Bog poplačaj stotero!

Za „Slovensko Alojzevišče“ je prejela uprava „Primorskega lista“ č. g. Matija Ivančič, vikar 10 K.

Izkaz darov za pogorelece v Krnu. — Županstvu so doposlali: Duhovnika Kamno 14 K; duhovnika Roče 8 K; Andrej Lasič, c. kr. okr. šol. nadzornik v Tolminu 5 K; vikarijski urad v Logjeh 8 K; županstvo v Kobaridu 42 K; županstvo Idersko 30 K; županstvo Drežnica 6404 K; županstvo v Soči 440 K.

Kuratnemu uradu so doposlali: Župnik Franc Kranjec v Smarjnih 10 K in vaščani iz Lader 2490 K.

Bog plačaj vsem dobrotnikom in obudi nove dobrotnike!

Ivan Leben, Janez Berginc, kurat, župan.

Za novo župnijsko cerkev presv. Srca Jezusovega v Sočrji pri Buzetu so darovali sledeči gg. iz Primorske: Centralna posojilnica, Pavletič Jožef, Wolf Iv., kanonika, Zorn dr. Hil, prof. po 20 K. — Gregorič Sim. vik., Kragelj J. č. kan., Leben Iv. kurat, Kosec Jožef, žup., Kosovel J. kurat, Marzidovšek B. c. kr. vojni kurat, Pavletič Got. dekan, Pavlica dr. And. prof. po 6 K. (Pride še.)

Novice.

„Duhovska zveza“, obrambeno društvo za slovensko duhovščino goriške nadškofije, s sedežem v Gorici, je dobila

svoj pravni obstoj na podlagi pravil, sprejetih, na ustanovnem shodu dne 7. januarja t. l. Društvo je namen širiti medsebojno spoznanje in gojiti stanovski duh med slovensko duhovščino na Goriškem, varovati njen ugled nasproti vsakršnim napadom, pospeševati njene pastirstveno, pravne in gmotne koristi ter braniti njene vsestranske pravice. Predsednik novemu društvu je korar in dekan za Gorico in okolico pred. g. Josip Pavletič, ki daja, komur treba, potrebna pojasnila.

Imenovanje. — Velečastiti gospod Janez Lukežič, do sedaj dekan v Komnu, je imenovan za kanonika prvostolne cerkve v Gorici. Velezaslužnemu gospodu čestitamo!

Kako slepijo liberalci naše ljudstvo. — „Napredni“ zaupniki po deželi so dobili od „naprednega“ generalnega štaba v Gorici nalogo, naj slepijo naše ljudstvo glede svobodne šole tako le: „Mi naprednjaki razumemo pod svobodno ali prosto šolo tako šolo, v katero bo starišem popolnoma na prosto dano pošiljali svoje otroke ali pa tudi ne. Za tako šolo hočemo delovati!“ — Opozarjamo naše ljudstvo na take sleparje. Naj se nam naznanijo, da jih razkrinkamo.

„Sočina“ obrekljivost. — Pred par tedni je „Soča“ priobčila iz Št. Andreža nesramen dopis, v katerem ostudno blati ondotnega blagega gospoda župnika. Dobili smo v tem oziru dopis, ki pa nam je po neljubi pomoti izostal, sedaj pa je že stvar zastarela. Naj pribijemo tukaj, da je bil cel „Sočin“ dopis od konca do kraja zlobno zlagan. Dotičnik, ki je te stvari javno govoril okrog, je že izjavil pred gospodom župnikom, da obzaluje in da ve, da ni bilo prav, kar je govoril. „Soča“ pa, ki je tiste besede v gostilni vjela, tega ne bo preklicala. Čeden ta list! Po Št. Andrežu je vse ogorčeno na „Sočo“.

Socialno-demokratski kandidati. — V goriški okolici kandidira soc. demokrat Fr. Milost iz Gorice. V Ajdovščini in Sežani kandidira Vinko Kermolj, v tržaški okolici pa A. Jernejčič. — Znani slovenski pisatelj Ivan Cankar kandidira na soc. demokratskem programu v litijskem okraju. Za koroški slovenski mandat se bo potegoval soc. demokrat Etbin Kristan iz Ljubljane.

— **Letošnji vojaški nabori** se bodo vršili: v Gradišču 6. in 7. marca; v Korminu 2. in 4. marca; v Gorici (okolica) 17., 18., 19., 20., 22. in 23. aprila; Gorica (mesto) 8. in 9. marca; v Ajdovščini 10. in 11. aprila; v Kanalu 13. in 15. aprila; v Tolminu 16. in 18. marca; v Cerknem 11. marca; v Kobaridu 13. marca; v Bovcu 14. marca; v Komnu 2. in 3. aprila; v Sežani 5. in 6. aprila; v Červinjanu 18., 19. in 20. aprila.

— 56 brigada pride s prvim majem iz Ljubljane v Gorico in ž njo 27. domobranski polk. Brigadir bo stanoval v Gosposki ulici št. 6. V Ljubljano pa pride, kakor poročajo listi l. 1908 korno poveljstvo iz Przemysla.

— **Strašna nesreča** — V četrtek zjutraj okrog 4. uri je prišel na kolo dvor in Prvačini pri premikanju pod koleca tovornega vlaka zavirač Ernest Djakovič. Odtrgalo mu je levo roko pri rami in obe nogi nad kolenom. Ena noga je bila čisto ločena od telesa in je ostala v Prvačini, dočim se je druga le malo držala. Na potu v goriško bolnišnico je umrl. Zapušča ženo, s katero je poročen komaj en teden.

— **Pretep na plesu.** — Na pust so plesali v Dolu pri Opatjemselu in sicer na svednju posestnika Antona Frandoliča. Med plesalci bil je tudi 20 letni bičar Andrej Bonea. Tega je najbrže iz ljubosumnosti 19 letni Franc Boštjančič tako močno ranil z nožem na obrazu, da se je moral priti zdraviti v tukajšnje bolnišnico.

— **Padel je pod voz.** — Pret. sredo je peljal 28 letni Ludovik Gerzej iz Ribenberga kamenje domov. Na nekem mestu pa je nesrečno padel z voza in sicer pod voz in je bil vsled tega hudo peškodovan na

glavi. Prepeljali so ga v tuk. bolnišnico, njegovo stanje je še precej nevarno.

— **Ponesrečil se je predzadnji torek** železnični uslužbenec v Volčjdragi Miha Gale iz Kranja. Šel je namreč prizigat svetilke in med drugimi tudi signalno luč. Pri tem pa se mu je izpodtaknilo na nekem železnem klinu in padel je iz višočine dveh metrov. Imel je pa pri sebi v žepu običajno železničarsko zastavico, ki ima na koncu špakasto železno napravo in je pri padcu slučajno na to tako nesrečno padel, da se je hudo peškodoval na rebrih in soga moral vsled tega prepeljati v tukajšnje bolnišnico.

— **Občinski zastop Gojače** na Vipavskem je c. k. okr. glavarstvo radi nerednega poslovanja razpustilo. Županske posle bo začasno vodil prejšnji tamkajšnji župan g. Cigoj iz Malovšč. Nerednosti je baje največ zakrivil občinski tajnik.

— **Občina Križ-Cesta** se je razdelila v občino Križ-Cesta in Vel. Žablje.

— **„Krojaška zadruga“** v Gorici naznanja č. gg. odjemalcem, da so že došle vse zadnje novosti modnega blaga za sponladansko sezono. Opozorja, da so cene zelo nizke, ker je nakupila pred povišanjem cen. Vsaka konkurenca je izključena. Cene so stalne!

— **Vellkanska mina.** — V soboto so zažgali v Sesljanu mino, v kateri je bilo 18.000 kg. smodnika. Vseph je bil jako povoljen. Materijal, katerega pripravljajo v Sesljanu, se rabi za zasipanje morja v tržaški luki.

— **Na pustni torek** so hodile po Gorici „maškare“ kar v trumah. Napadali so mirno idoče Slovence. Med napadalcji je bilo tudi nekaj laških trgovcev. Slovenci zapomnite si to!

— **Najstarejšega odvetnika** v Avstriji imamo v Gorici v osebi odvetnika Pavla pl. Bizzaro.

— **Krava in tele sta zmraznila** ob zadnjem hudem mrazu na Trnovem krčmarju „pri Ovčarju“ v hlevu. Tele je bilo staro še-le 3 dni.

— **3 teleta je vrgla krava** posestnika Sebast. Češčuta v nedeljo v Sovodnjah. Krava in teleta so popolnoma zdrava.

— **Iz kamenjske župnije** obiskuje goriške šole 6 dijakov, od teh so dobili v I. polletju štirje spridevalo z odliko, eden je celo preskočil en razred. Poslednji je obiskoval ljudsko šolo v „Sol. Domu“ v Gorici.

— **Zdravje dr. Luegerjevo** se vedno boljša.

Listnica uredništva. — Brez podpisa ne priobčujemo dopisov.

Mnogo dopisov in novic smo morali odložiti vsled pomanjkanja prostora.

Listnica upravnistva. — C. R. 44: Račun znaša 9 K 52 vin.

Novice iz kobariškega okraja.

Zima. — V letošnji zimi padlo je na Livku vsega snega nad 2½ m; še sedaj ga je čez 1 m; v Kobaridu pa ga je komaj dobre 3 prste, osonj breg pri Ladrh in Libušnjem pa je na mnogih krajih že kopen — pomladanske cvetke že pogledavajo v svet.

Cerkve v Drežnici. — Preteklo nedelje je imelo cerkveno društvo na Drežnici občni zbor. Povabljen je bil tudi g. Peter Bevk, stavbenik v Cirknem, ki je podal zbranim potrebna pojasnila glede sveta, zidanja itd. Sklenilo se je pričeti takoj s potrebnimi pripravami, da se bo lahko v treh letih pričelo z zidanjem nove cerkve. Bog pomagaj in dobri ljudje, ker nova cerkev je silno potrebna — staja je še vedno podprta.

Naši mladeniči in mošje — so že pričeli odhajati v svet. Iz Drežnice jih je šlo pet v Ameriko; iz Libušnjega pa prvi trop, kakih 20 k železnici na goranje Štajersko. Da se le nekoliko ogreje vzdignilo se bo vse in ostali bodo doma le otroci in žene.

Književnost - umetnost.

Ljudska knjižnica. — Današnji številki prilagamo naročilnice za „Ljudsko knjižnico“, ki izhaja v Ljubljani.

Nšetotkrat se je že izražala želja po dobrem, zlasti povestnem berivu za naše ljudstvo. Vsi trije katoliški shodi so sprejeli resolucije, ki pozivljejo pisatelje

in druge sposobne osebe, naj vse store za pomnožitev, oziroma razširjanje dobrega beriva. Ta klic, zlasti po dobrih povestih, je pa tudi popolnoma upravičoven. Naše ljudstvo se je zadnja leta v izobrazbi silno povzdignilo; vse bere in veliko bere. In ti pridni bralci v par letih lahko preberejo vse knjige slovenskega slovstva. In potem prihajajo in prosijo novih knjig. Ali ni žalostno, da jim nimamo več kaj v roke dati? Zato je bil skrajni čas, da se temu odpomore. „Katoliška bukvarna“ v Ljubljani se je odločila, da odpravi ta nedostatek in zato je začela izdajati „Ljudsko knjižnico“ „Ljudska knjižnica“ svojo nalogo kolikor mogoče spretno vrši in nudi slovenskemu ljudstvu za mal denar najboljšega zabavnega beriva v izobilju; prinaša izvirne pa tudi iz drugih jezikov prevedene povesti, ter ustreza v vsakem oziru svojemu namenu.

Vsak sešitek je preračunan na tri tiskovne pole t. j. 48 strani in bo veljal 20 vin., po pošti 22 vin. Na mesec bosta izšla dva taka snopiča. „Ljudska knjižnica“ se bo pošiljala le onim, ki bodo plačali vsaj 10 sešitkov naprej ali osebno ali po položnici, katera bo prvemu in vsakemu desetemu sešitku pridejana; za 10 sešitkov naj se pošlje K 2:20 s poštnino vred. Ustavilo se bo dopolnjevanje z onim sešitkom, s katerim poteče naročnina. Izpolnite naročilnice, ki vam jih prilagamo! Na delo, prijatelji lepe knjige! Razširite „Ljudsko knjižnico“ v zadnjo kožo; naj zlasti ob dolgih zimskih večerih čitanje njenih mičnih povesti blaži srca, vedri duha in dviga omiko našega vedoželjnega ljudstva!

Beseda tretjerednikom. — Dobra knjiga je zvesti tovariš, ki nam kaže življenja pot, nas vsodbujna, tolaži, svari in opominja. Kaže nam pot proti večni domovini. Taka je tudi molitvena knjižica, premerjena zlasli tretjerednikom sv. Frančiška, koji je naslov: „Pot v nebesa“. Spisal jo je č. o. Nikolaj Meznarič, frančiškan. Ker se baje širi mnenje, da je knjiga že pošla, se javi vsem, ki bi jo želeli še imeti, da jo ima „Katoliška bukvarna“ v Ljubljani še v precejšnjem številu. — Posežite, dragi tretjeredniki po njej. Kazala vam bo zares varen pot proti nebesom, za katere se moramo neprestano boriti v zaupanju na Boga.

Društva.

dr. Vzajemno podporno društvo za zavarovanje goveje živine v Kamjah je imelo v nedeljo 17. t. m. pop. redni občni zbor. V računskem letu 1906 je bilo članov 211, prejemkov K 185679 h, izdatkov K 91460 h, rezervnega zaloga K 277772 h; zavarovanih je bilo 547 glav živine v vrednosti K 108976 —; ponesrečilo je 5 goved za katere je bila izplačana 80% odškodnina K 81210 h. Udeležba pri občnem zboru je bila obilna; izvoljen je zopet stari odbor in uradništvo. Predsednik je župan Vinko Vodopivec, tajnik nadačitelj Ivan Vodopivec, denarničar župnik J. Kosec.

Loterijske številke.

16. februarja.

Trst 64 54 10 84 15
Linc 74 48 44 14 71

Mi ostiva gospa,

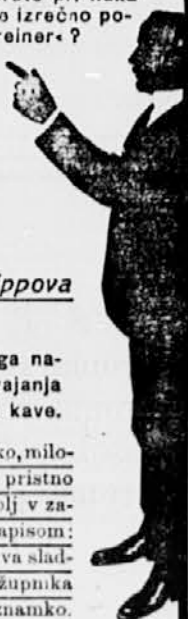
ali veste, zakaj morate pri nakupovanju sladne kave izrečno podudarjati imo „Kathreiner“?

Ker se vam sicer utegne primeriti, da boste manj vreden posnemek brez vsehrvlin, s katerimi se odlikuje Kathreinerjeva kava.

Zakaj le Kathreinerjeva Kneippova sladna kava

ima spričo posebnega načina svojega proizvajanja vonj in okus zrnate kave.

Zapomnite si torej natanko, milostiva gospa, da dobivate pristno Kathreinerjevo kavo zgolj v zaprtih izvornih zavojih z napisom: „Kathreinerjeva Kneippova sladna kava“ in s sliko župnika Kneippa kot varstveno znamko.

And. Fajt,
pek. izvedenec Gorlice
tekališče Fr. Josipa št. 2 (lastna hiša).

Izvršuje naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinjšega, k' bor za nove maše in godove, kolače za birmance in poroke itd. Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji naročnikov. Ima in prodaja različne moke, fina peciva, fina vina in likerje po smerni ceni. Za Veliko noč posebno goriško pinco in potice itd.

Anton Kuštrin,
trgovec v Gorici
Gospodarska ulica št. 25

prilagoča čistili duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Ceylon, Portoriko itd. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istrsko in dalmatinsko. Petrolej v zabojih. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, mreže ob 1/2, kila in od enega funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič. Žveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mлина iz Kranja in iz Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Odlikovana pekarija
in sladčičarna

K. Draščik

v Gorici na Kornu
(v lastni hiši)

Izvršuje naročila vsakovrstnega peciva, torte, kolače za birmance in poroke, pinco itd. Prodaja različna fina vina in likerjev na drobno ali v orig. buteljkah. Priporoča se sl. občinstvu. Cene jako nizke.

Javna zahvala.

Ker je visoko c. kr. najvišje sodišče na Dunaju v mojo korist popolnoma potrdilo pravično in modro rzsodbo c. kr. okr. sodnika v Kanalu, g. Mašera, glede moje ne tako malenkostne pravde z rankim gospodom dr. Golmajerjem v Kanalu, gre največja čast in zahvala gori imenovanemu g. sodniku.

Iskreno se zahvalujem tem potom tudi g. odvetniku dr. Alojziju Franko v Gorici, ker mi je, ker sem jaz v drugi inštanci zgubil, napravil tako izvrsten rekurs na Dunaj, da je bila slednjič zmaga moja. Moje priporočevanje tega g. odvetnika, bi bilo odveč, ker ga zadosti hvalijo njegova izvrstna odvetniška dela.

Čast komur čast!

Pečno pri Kanalu, dne 20. februarja 1907.

Karol Lenardič,
posestnik.

Razpis službe.

S. 1. majem bo popolniti mesto uradnega vodje, oziroma revizorja, oziroma knjigovodje v „Goriški zvezi“, oziroma v „Centralni posojilnici“ v Gorici. Plača po sposobnosti in dogovoru. Prošnje treba vložiti pri zvezi, oziroma posojilnici do 15. marca.

V Gorici, 15. febr. 1907.

Načelstvo
„Goriške zveze“ in „Centr. posojilnice“.

Delavnica cerkvenih posod
in cerkvenega orodja

Fr. Leban,

Gorica,

Magistratna ulica št. 8.

Priporoča preč. duhovščini svojo delavnico cerkvenega orodja in cerkvenih posod, svečnikov td., vsakovrstnih kovin v vsakem slogu po najnižjih cenah. Popravlja in prenavlja stare reči.

Blago se razpošilja franko.

Štev. 348

Op.

Razglas.

Naznanja se, da

JAVNA DRAŽBA

zastavil III. in IV. četrtletja 1905,
t. j. mesecev

julija, avgusta, septembra,
oktobra, novembra in decembra istega leta

začne v

ponedeljek, 4. marca 1907

ter se bo nadaljevala naslednje delavnice in sicer četrtke, sobote in ponedeljke od 9. ure zjutraj do 1 popoldne.

Od ravnateljstva
zastavljavnice.

V GORICI, 4. februarja 1907.

J. ŠULIGOJ,

Urar c. kr. železnic. Gorica, Gospodarska ulica 25.

Naznanja, da se v njegovi zalogi kupuje najboljše ure, kakor ure: Omega, Zenith, Schaffhausen, Bilodes, Glashütte, amerikske Waltham. Za te vrste ur se daje 5 let jamčevine.

V Zalogi ima tudi raznovrstne šivalne stroje najnovejšega sistema.

Razpošiljam cenike brezplačno.

Lekarna

Cristofolletti v Gorici

Prave in edine žel. kapljice
s znamko sv. Antona Padovanskega.

(Varstvena znamka)

Zdravilna moč teh kapljic je neprekosljiva. — Te kapljice uredijo redno prebavljanje, če se jih dvakrat na dan po jedno žličico popije. — Okrepé želodec, storé, da sgine v kratkem času omotica in životna lénost (mrtvost). Te kapljice tudi storé, da človek raje je.

Cena steklenici 60 vin.

Centralna posojilnica

registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini št. 9.

Posojuje svojim članom od 1. novembra 1905
na mesečna odplačila v petih letih

in sicer v obrokih, ki znašajo z obrestmi vred, za vsakih
100 K glavnice 2 K na mesec.

Posojuje svojim članom od 1. januarja 1907
na menice po 6%, na vknjižbo po 5 1/2%

Obrestna mera za hranilne vloge je nespremenjena.

Razglas.

Na podlagi dne 31. januarja 1907 vršeče se konkurenčne obravnave se bo radi oddaje zgradbe novega župnišča in k temu pripadajočega gospodarskega poslopja v Otaležu vršila dne 28. februarja 1907 ob 10. uri dopoldne v kuratnem uradu v Otaležu

zmanjševalna dražba.

Vse delo je proračuneno na K 20086 h 99.

Načrti, proračun in stavbeni pogoji so na vpogled do istega dne v kuratnem uradu v Otaležu.

Od podjetnika se bo zahtevalo 10% varščine.

Cerkveno-stavbeni odbor v Otaležu,

dne 4. februarja 1907.

Predsednik:

Josip Bogataj l. r.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

KONJEDIC & ZAJEC

Gorica v hiši Monta.

Priporoča stavbeni Cement, stavbne nositelje (traverze), cevi za stranišča z vso upeljavo, strešna okna, vsakovrstne okove, obrtniško orodje, železo cinkasto, železno pocinkano medeno ploščevino za napravo vodnjakov, vodovodov, svincene in železne cevi, pumpe za kmetijstvo, sadjerejo in vinorejo, ter vsakovrstna orodja.

Cene nizke, solidna postrežba!

Eno krono nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove amerikske blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!